

“Que les vostres discussions acabin amb una abraçada”

400 matrimonis d'arreu del món han assistit a un congrés a Roma per compartir idees sobre el futur de la família. En una tertúlia, Mons. Echevarría els va animar a santificar la seva convivència diària i renovar l'amor constantment.

27/03/2007

“Famílies cristianes: què feu? com viviu?” –va suggerir que es preguntés

cadascú-. **Sigueu una sola carn. Doneu testimoni cristià del vostre amor, també quan tingueu un petit conflicte. És vostra la responsabilitat de transmetre a la societat que la família és un camí cristià. Comuniqueu als altres que l'amor matrimonial és reflex d'un amor encara molt més alt”.**

Matrimonis de 43 països van omplir un dels salons de l'hotel Parco dei Principi (Roma), on es va celebrar la tertúlia. Pels passadissos corrien els nens. En carrets descansaven els més petits. Els assistents –pares i mares joves majoritàriament- van acudir a Roma d'arreu del món per aportar idees sobre el matrimoni.

Els assistents al congrés imparteixen cursos de formació dirigits als esposos, en el seu país d'origen. Per mitjà de l'estudi de casos pràctics, transmeten idees per afrontar els reptes de la vida en comú i aportar a

la societat la felicitat que es troba en el matrimoni.

Els organitzadors del Congrés havien demanat al Prelat de l'Opus Dei que els dirigís unes paraules.

Mons. Xavier Echevarría els va parlar sobre la fidelitat, a la que s'arriba afrontant potser alguns moments difícils: **“Que bonic és ser fidel! És la millor demostració de què hem utilitzat la nostra llibertat. Sobreposeu-vos als moments passatgers d'ira o d'impaciència. Sigueu fidels, un amb una, per sempre i oberts a la vida”**.

Va animar els presents a ajudar-se mútuament, a millorar i a ser pacients: **“Sant Josepmaria Escrivà deia que heu d'estimar el vostre cònjuge amb els seus defectes. Penseu, com puc ajudar a la meva dona, al meu marit? Si veus que té un defecte o un altre,**

estima'l com és. Accepta'l. El sentiràs molt més teu. Així, les imperfeccions de l'altre, us ajudaran a millorar a vosaltres”.

“No discutiu gaire: només l'imprescindible. I procureu no fer-ho davant els fills. El qui pensi que té raó, és el que ha de disculpar-se primer. Així acabareu la vostra disputa amb un abraçada. I és millor que no us digueu les coses quan estigueu enutjats. Tingueu paciència, espereu. Demostreu així que no us teniu rancúnia”.

Així mateix, va animar a demostrar l'amor al propi cònjuge en petits detalls: “Us podeu posar el vestit o la corbata que sabeu que li agrada a l'altre; pregunteu-li, si veieu que té ganes d'explicar quelcom... Així evitareu el més gran perill que amenaça l'amor, que és l'acostumament”.

I sobre els fills, va afirmar: “Sou els seus principals mestres. Els eduqueu amb el vostre exemple, amb la vostra alegria, amb la vostra puntualitat... Si voleu que adquireixin uns principis, comenceu per viure'ls vosaltres. Per exemple, si en alguna ocasió us adoneu que us heu equivocat davant ells, demaneu-los perdó: us miraran amb altres ulls”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/que-les-vostres-
discussions-acabin-amb-una-abracada/](https://opusdei.org/ca/article/que-les-vostres-discussions-acabin-amb-una-abracada/)
(10/04/2026)